

[Niels Westerby.]

Danmark, er tilbøjelig til at vandre ad de tiltraskede stier. Det var måske en idé, om f. eks. fagbevægelsen rejste en ny folkelig bevægelse blandt danske arbejdere gående ud på, at man i frivilligt fællesskab søger at erhverve sig aktier og ad den vej indfører et økonomisk demokrati. Hvis der kom en udvikling af den art, tror jeg, den højtærede finansminister ville fortryde, at han i dag havde fremsat et forslag om skærpelse af aktiebeskatningen.

Jeg vil ikke gøre denne diskussion lang. Liberalt centrum deltager ikke i udvalgsbehandlingen, men jeg kan allerede nu meddele, at man skal ikke vente, at liberalt centrum, når udvalgsbehandlingen er slut, vil stemme for denne skærpelse af aktiebeskatningen.

En ganske kort bemærkning til sidst. Det drejer sig her om en ligestilling mellem aktieindehavere og investeringsforeninger, altså man foreslår beskatningen skærpet således, at der bliver samme beskatning for dem, der selv ejer aktier, og dem, der ejer dem igennem en investeringsforening. Det er ikke helt sikkert, at man skal ligestille de to grupper. Der kunne måske være grund til ligefrem at opmuntre til, at borgere i fællesskab erhverver aktier. Jeg vil sætte et spørgsmålstejn ved dette problem. For det er jo sådan, at den enkelte borger har begrænsede muligheder for at købe aktier, fordi de midler, man råder over enkeltvis, ikke altid er så store; men i fællesskab kan det i høj grad blive aktuelt, og der kunne måske være grund til at favorisere det noget for at fremme dette, at almindelige mennesker kan få andel i aktieejerskabet.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg forstår, der er almindelig tilslutning til i hvert fald tankerne i regeringens forslag om de særlige beskatningsregler for udlandsdanskere, medens flere af partiernes ærede ordførere har vendt sig imod forslaget om forhøjelse af beskatningen ved salg af aktier.

Jeg vil gerne sige, at regeringen absolut ikke er fjendtligt indstillet over for aktier. Det, det drejer sig om her, er at skabe lighed, kan man godt sige, i beskatningen. Der er ikke nogen egentlig begrundelse for, at man ved salg af aktier skal beskattes med en

væsentlig lavere procent, når man beskattes efter bestemmelserne om særlig indkomstskat, end når man beskattes af den særlige indkomst, som optræder ved salg af andre aktiver. Jeg indrømmer, at der er noget rigtigt — som det ærede medlem hr. A. C. Norman sagde — at det, at vi i hvert fald har ét område, nemlig salg af jorden, hvor man ikke har denne kraftige beskatning, kunne give grundlag for, at man anlagde den samme betragtning over for aktierne. Den betragtning, der er anlagt fra regeringens side, er imidlertid den modsatte, nemlig at man bør beskattes på samme måde ved salg af aktier med den særlige indkomstbeskatning, som man bliver ved salg af andre aktiver. Jeg ville altså blot understrege, at der ikke er tale om en særlig fjendtlig indstilling over for aktieejerne.

Ib Thyregod: En kort bemærkning. Jeg mener ikke, der kan være samme form for beskatning af aktier og fast ejendom, når udgangspunktet er forskelligt, nemlig i det ene tilfælde kursværdien på indkøbstidspunktet og i det andet vurderingen, således som jeg tidligere har omtalt det.

Og lad mig lige sige — det fik jeg ikke sagt før — med hensyn til beskatningen af udlandsdanskere, at vi naturligvis også er enige i, at der gennemføres en beskatningsform som den foreslåede; men det fremgår jo af bemærkningerne til lovforslaget, at den bestemmelse, man nu ønsker at gennemføre, er i overensstemmelse med gældende praksis på dette område, og man kan derfor sætte et spørgsmålstejn ved, om det er nødvendigt at gennemføre denne bestemmelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Jeg skal lade den sidste sag på dagsordenen udgå.